

IMPERATIV

Vindiana

Cine n-are tăceri, să-mprumute !
Insomnia e lungă cât o viață de om,
Doar beznele lor mai stau să asculte
Rugăciunile sufletului înainte de somn,

Cine n-are iubiri, să le fure !
Pereții odăii nu atârnă de cer,
Dorul se-ntinde ca un foc în pădure
Și fuge de golul aninat în cuier,

Cine n-are poveri, să se-ascundă !
Ele vor trece dinspre vânt spre zăpezi,
Încercând, inutil, sub prăpăd, să vă vândă
Sufletul curs în lacrimi de iezi...